

تأویل‌گرایی در تفاسیر متقدم شیعه و اهل سنت مورد ارزیابی قرار می‌گیرد

عضو پژوهشی گروه مطالعات قرآنی پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی از اجرای طرح پژوهشی «مطالعه تطبیقی تأویل‌گرایی در تفاسیر متقدم شیعه و اهل سنت» خبر داد.

عضو پژوهشی گروه مطالعات قرآنی پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی از اجرای طرح پژوهشی «مطالعه تطبیقی تأویل‌گرایی در تفاسیر متقدم شیعه و اهل سنت» خبر داد.

مریم قبادی، استادیار پژوهشی گروه مطالعات قرآنی پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، در گفت‌وگو با خبرگزاری قرآنی ایران (ایکنا)، از اجرای طرح پژوهشی «مطالعه تطبیقی تأویل‌گرایی در تفاسیر متقدم شیعه و اهل سنت» خبر داد و گفت: طی این طرح پژوهشی که چندماهه از تصویب آن می‌گذرد تفاسیر قرن سوم و اوایل قرن چهار هجری مورد مطالعه و بررسی قرار می‌گیرد.

قبادی با بیان این که طرح پژوهشی مذکور در مراحل اولیه خود و در حال موردپژوهی و موردیابی است، عنوان کرد: از تفاسیر اهل سنت هم‌اکنون تفسیر طبری در دست مطالعه و موردیابی است و به تفاسیر پیش از آن نخواهیم پرداخت اما تفاسیر دوره‌های میانه و متأخر در مراحل بعدی این طرح پژوهشی بررسی خواهد شد.

وی با اشاره به این که در این پژوهش موارد تأویلی برجسته خواهد شد و مورد مطالعه قرار خواهد گرفت، اظهار کرد: شیعه متصف و گاه متهم به تأویل‌گرایی و داشتن رویکرد باطنی در توجه و نگاه به قرآن است. این درحالی که يك نقطه قوت و برگرفته از رهنمودهای اهل بیت(ع) است اما گاه از سوی جریان‌هایی در عالم اسلام مورد پذیرش نبوده است.

قبادی افزود: برای مثال کسانی همچون محمدحسین ذهبی در کتاب «التفسیر والمفسرون» که به معرفی تفاسیر و روش‌های تفسیری اختصاص دارد در توضیح روش تفسیر باطنی و با مطرح کردن رویکرد شیعی ذیل این عنوان به نقد غیرعلمی و شدید این رویکرد و تفاسیر شیعی نگاشته شده با چنین رویکردی می‌پردازد.

وی مؤلفه‌های تأویل‌گرایی را متعدد خواند و گفت: نقد رویکرد تأویل‌گرایانه در حالی صورت می‌پذیرد که با توجه به گسترده تأویل‌گرایی می‌توانیم مؤلفه‌های متعددی از آن‌ها را در تفاسیر اهل سنت نیز مشاهده کرد. در واقع آن‌ها نیز همانند مفسران شیعه گاه دست به تأویل زده‌اند و برای مثال گاه آیات قرآن را با بعضی از اشخاص منطبق کرده‌اند که این خود یکی از لایه‌های تأویل‌گرایی است.